

dosarul nr. 2ra-1516/2020

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (E. Badan-Melnic)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (N. Budăi, V. Sîrbu, A. Malîi)

ÎNCHEIERE

28 octombrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursurilor declarate de Federația Națională a Sindicatelor din Agricultură și Alimentație „Agroindsind” din Republica Moldova și de Cotruță Aurelia,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Cotruță Aurelia împotriva Federației Naționale a Sindicatelor din Agricultură și Alimentație „Agroindsind” din Republica Moldova cu privire la anularea ordinului, restabilirea în funcție, încasarea plăților salariale și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 11 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care au fost respinse apelurile declarate de Federația Națională a Sindicatelor din Agricultură și Alimentație „Agroindsind” din Republica Moldova și de Cotruță Aurelia și a fost menținută hotărârea din 20 noiembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru

c o n s t a ț ă

La 30 ianuarie 2018 Cotruță Aurelia a depus cerere de chemare în judecată împotriva Federației Naționale a Sindicatelor din Agricultură și Alimentație „Agroindsind” din Republica Moldova cu privire la anularea ordinului, restabilirea în funcție, încasarea plăților salariale și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii a indicat că la 25 ianuarie 2002 a fost angajată la Federația Națională a Sindicatelor din Agricultură și Alimentație „Agroindsind” din Republica Moldova în funcția de contabil-șef, iar la 31 octombrie 2017, prin dispoziția Președintelui Federației „Agroindsind” nr. 75 din 30 octombrie 2017, a fost concediată.

Reclamanta susține că a fost concediată ilegal, la concedierea sa au fost încălcate prevederile legislației naționale, cât și internaționale. În acțiune se menționează că a fost concediată în temeiul dispoziției președintelui Federației nr. 75 din 30 octombrie 2017. Conform dispoziției menționate s-a dispus concedierea sa în temeiul art. 86 alin.(1) lit. y¹) Codul muncii, deținerea de către salariat a statutului de pensionar pentru limită de vârstă. Dispoziția respectivă mai face trimitere la hotărârea Biroului executiv al Federației „Agroindsind” nr. 17/2 din 25 octombrie 2017, care nu i-a fost adusă la cunoștință.

A specificat că dispoziția de concediere nu conține anexe sau informații suplimentare. Această dispoziție cu privire la concediere i-a fost adusă la cunoștință la 31 octombrie 2017, ora 11:50, adică la mijlocul zilei de muncă în care a fost concediată.

Reclamanta, în susținerea poziției sale, a indicat că pe întreaga durată de activitate în cadrul Federației a fost membru de sindicat, achitând lunar cotizația sindicală în mărime de 1% din salariul de funcție lunar. Prin urmare, reclamanta consideră că, prin prisma art. 87 Codul muncii, concedierea sa era admisibilă doar cu consultarea prealabilă a organului sindical al unității, însă la dispoziția prin care a fost concediată nu a fost anexată o atare opinie consultativă a organului sindical, iar în lipsa acesteia, cel puțin adresarea scrisă a angajatorului către organul sindical.

Un alt temei al concedierii sale ilegale este și faptul că nu a fost preavizată, conform art. 184 Codul muncii, conform căruia la încetarea contractului individual de muncă ca urmare a încălcării de către salariat a obligațiilor sale de muncă (...), preavizarea nu este obligatorie, respectiv în celelalte cazuri (neprevăzute de lege), fiind necesară preavizarea în termen rezonabil a salariatului privind concedierea.

Reclamanta a susținut că nu a fost preavizată, ci doar i s-a adus la cunoștință dispoziția de concediere în ziua concedierii, iar motivul concedierii nu a fost legat de încălcarea obligațiilor de muncă. Faptul că nu a fost preavizată corespunzător despre intenția angajatorului de a o concedia a făcut imposibilă transmiterea tuturor bunurilor și actelor conform procedurii stabilite de lege. În acest context reclamanta menționează că dispoziția de concediere nr. 75 din 30 octombrie 2017 i-a fost adusă la cunoștință la 31 octombrie 2017, ora 11:50, iar potrivit pct. 2 al dispoziției, a fost instituită Comisia de transmitere-primire a actelor, documentelor financiare și bunurilor aflate în gestiunea sa, iar conform pct. 3, transmiterea bunurilor urma să fie efectuată în termen de 1 (una) zi.

Reclamanta a mai precizat că acele patru ore care rămâneau până la terminarea zilei de muncă nu erau suficiente nici măcar pentru a strânge lucrurile personale și efectuarea pregătirilor pentru a începe transmiterea efectivă a bunurilor către angajator. Transmiterea tuturor bunurilor conform dispoziției de concediere în aceeași zi a fost imposibilă, deoarece transmiterea corectă a tuturor documentelor financiare necesita o perioadă mai mare de timp, fiind necesară întocmirea bilanțului contabil, dar și alte acte contabile.

Așa cum se afirmă de către reclamantă, concedierea arbitrară și neîntemeiată a sa se confirmă și prin faptul că angajatorul, deși a concediat-o în legătură cu deținerea statutului de pensionar, la data emiterii dispoziției de concediere, acesta nu deținea nicio informație cu privire la statutul său și a documentelor oficiale care să ateste calitatea sa de pensionar.

În viziunea reclamantei ea a fost concediată fără un motiv întemeiat, fapt ce încalcă atât legislația națională în domeniul muncii, cât și cea internațională, care recunoaște dreptul lucrătorului de a nu fi concediat fără un motiv întemeiat.

Distinct de cele menționate, reclamanta a indicat că în anul 2007 președintele Federației și șeful Direcției finanțe au efectuat operațiuni care ulterior au fost investigate de oamenii legii, iar în rezultat a fost intentat un dosar penal în baza căruia sus-numiții au fost condamnați în primă instanță pentru săvârșirea infracțiunii

prevăzute de art. 191 alin.(5) Cod penal. În dosar penal reclamanta a avut calitatea de martor și a depus declarații în acest sens. Reclamanta a comunicat că după inițierea dosarului penal și în timpul examinării cauzei în primă instanță, persoanele sus-menționate au început să o hărțuiască pentru faptul că colaborează cu organele de drept. Astfel, înainte de a merge în luna octombrie 2015 în calitate de martor în cadrul dosarului penal, în luna septembrie 2015 a fost sancționată disciplinar, iar când urma să depună mărturii în luna decembrie 2015, de asemenea a fost sancționată disciplinar, deși din momentul angajării și până la atragerea sa în calitate de martor în cadrul dosarului penal nu a fost niciodată sancționată disciplinar.

Reclamanta a susținut că nu a atacat dispozițiile de sancționare din lipsa de timp și din cauza volumului enorm de lucru, cât și solicitarea psihică în cazul unui litigiu cu angajatorul. În viziunea reclamantei graba cu care a fost concediată și crearea situației de imposibilitate a transmiterii documentelor contabile se datorează intenției președintelui Federației și a șefului Direcției finanțe de a manipula cu documentele ce țin de evidența contabilă a unității, inclusiv în legătură cu examinarea dosarului penal în ordine de apel.

Pe lângă faptul că a fost concediată neîntemeiat, reclamanta susține că la concedierea sa nu i-a fost achitat salariul pentru 3 luni calendaristice depline. Aceasta menționează că, potrivit dispoziției nr. 115 din 23 decembrie 2013, salariul de funcție lunar al său constituia 9660 lei (brut) și respectiv 7438 lei (net), care urma să fie achitat lunar până la data de 29 a fiecărei luni calendaristice. Astfel, datoria angajatorului pentru salariul neachitat constituie 26 816 lei (net).

Totodată, în legătură cu neachitarea salariului integral și la timp, angajatorul, prin prisma art. 330 alin. (2) Codul muncii, este obligat să achite suplimentar, pentru fiecare zi de întârziere - 0,3% din suma neplătită în termen. Reclamanta a indicat că la data depunerii prezentei cereri, pentru reținerea achitării salariului, pârâțul urmează să-i achite suplimentar 12 067 lei.

Partea reclamanta a mai enunțat că la data concedierii dispunea de 25 zile nefolosite din concediul de odihnă anual, iar conform art. 119 alin. (1) și art. 143 alin. (1) Codul muncii, zilele nefolosite din concediul de odihnă anual urmau să fie achitate cel târziu la data concedierii. Angajatorul însă, contrar legislației în vigoare, nu i-a achitat plata pentru concediu de odihnă anual, care constituie 6 272 lei, iar pentru neachitarea concediului de odihnă anulat, prin prisma aceleiași norme - art. 330 alin. (2) Codul muncii, angajatorul este obligat să-i achite suplimentar, pentru fiecare zi de întârziere, suma de 1 693 lei.

În altă ordine de idei reclamanta și-a exprimat dezacordul și în privința modificării condițiilor de muncă și anume prin modificarea categoriei de salarizare de la poziția „22” la poziția „21”, care în mod evident duce la micșorarea cuantumului salariului. Reclamanta a indicat că angajatorul nu era în drept să dispună în mod unilateral micșorarea categoriei de salarizare, iar clauzele care înrăutățesc situația salariatului prin prisma legislației din domeniul muncii sunt nule.

Reclamanta a invocat că acțiunile de intimidare și hărțuire a sa de către angajator, împreună cu volumul enorm de lucru, au creat un climat psihoemoțional

agresiv în raporturile de muncă care i-au adus atingere integrității morale și psihice în calitate de salariat.

Reclamanta a solicitat: 1) anularea dispoziției nr. 75 din 30 octombrie 2017 cu privire la concediere,

2) restabilirea în funcția deținută anterior concedierii,

3) achitarea despăgubirii pentru întreaga perioadă de absență forțată de la lucru în mărimea salariului mediu pentru această perioadă,

4) achitarea prejudiciului moral pentru eliberare nelegitimă din serviciu în mărime de trei salarii medii lunare,

5) achitarea salariului restant pentru trei luni de lucru în mărime de 26 816 lei,

6) achitarea plăților suplimentare pentru neachitarea în termen a salariului în mărime de 12 067 lei,

7) achitarea plăților pentru zilele nefolosite din concediul de odihnă anual în mărime de 6272 lei,

8) achitarea plăților suplimentare pentru neachitarea în termen a concediului nefolosit în mărime de 1693 lei,

9) achitarea prejudiciului moral în mărime de 35 000 pentru încălcarea dreptului la demnitate în muncă, anularea Dispoziției Președintelui Federației „Agroind sind” nr. 99 din 30 noiembrie 2015 prin care s-au modificat ilegal condițiile de muncă ale reclamantei și compensarea cheltuielilor de judecare a cauzei.

Pe parcursul examinării cauzei reclamanta și-a completat cerințele din cererea de chemare în judecată și a mai solicitat:

10) achitarea sumei de 94 962 lei cu titlu de salariu de 0,5 unitate de casier pe care a fost forțată să o exercite în perioada 1 ianuarie 2015 - 31 octombrie 2017

11) achitarea diferenței dintre salariul de funcție pe care la primit efectiv și salariul pe care urma să-l primească în conformitate cu prevederile legislației, conform calculelor prezentate.

În motivarea acestei solicitări reclamanta a indicat că pe parcursul a mai mult de șapte ani a exercitat concomitent, pe lângă funcția de contabil-șef, și funcția de casier din lipsă de persoane calificate pentru exercitarea acestei funcții. În legătură cu acest fapt s-a adresat către angajator și a adus la cunoștință că cumulează funcția de contabil-șef și casier fără o remunerare suplimentară și fără perfectarea actelor corespunzătoare, însă angajatorul i-a comunicat că cumularea acestor funcții este temporară și va fi remunerată ulterior, ceea ce nu a mai fost îndeplinit.

Consideră că, prin acțiunile angajatorului, a fost admisă munca forțată și nedeclarată în cadrul unității, prin impunerea sa la executarea muncii ce corespunde funcției de casier, fără consimțământul său. Pentru îndeplinirea funcției de casier pe care pretinde că a fost forțată să o îndeplinească în perioada anilor 2015-2017 angajatorul urmează să-i achite un salariu în mărime de 94 962 lei.

Referitor la achitarea diferenței dintre salariul de funcție pe care l-a primit efectiv și salariul pe care urma să-l primească, reclamanta a menționat că angajatorul nu i-a calculat în mod corespunzător salariul și respectiv este obligat să achite salariul în mod integral. În acest sens a indicat că inițial deținea categoria de

salarizare 22, însă ulterior angajatorul unilateral a modificat-o, micșorând-o până la categoria de salarizare 21.

Pe parcurs reclamanta și-a modificat cuantumul pretențiilor sub numărul 6 și 7, solicitând: încasarea plăților suplimentare pentru neachitarea în termen a salariului pentru perioada august-octombrie 2017 în mărime de 63 392 lei și încasarea plăților suplimentare pentru neachitarea în termen a concediului nefolosit de 25 zile calendaristice în mărime de 11 478 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 20 noiembrie 2019, s-a admis parțial acțiunea; s-a anulat dispoziția FNSAA „Agroindsind” nr. 75 din 30 octombrie 2017 cu privire la concediere, s-a restabilit Aurelia Cotruță în funcția de contabil-șef în Direcția Finanțe a FNSAA „Agroindsind”; s-a încasat din contul FNSAA „Agroindsind” în beneficiul Aureliei Cotruță salariul pentru absența forțată de la muncă, începând cu data concedierii și până la restabilirea în muncă, luându-se în calcul salariul mediu lunar calculat, cu reținerile aferente ; s-a încasat din contul FNSAA „Agroindsind” în beneficiul Aureliei Cotruță plățile salariale pentru lunile august- octombrie 2017 (3 luni), luându-se în calcul salariul mediu lunar calculat, cu reținerile aferente, precum și plățile suplimentare pentru neachitarea în termen a salariului (perioada august-octombrie 2017) în mărime de 0,3% din suma neplătită în termen pentru fiecare zi de întârziere. Calcularea salariului pentru perioada absenței forțate de la muncă, a plăților salariale restante și a penalităților, conform pct. 4-5 ale prezentei hotărâri, urmează să se efectueze de către angajator. S-a încasat din contul FNSAA „Agroindsind” în beneficiul Aureliei Cotruță suma de 10000 de lei cu titlu de reparație a prejudiciului moral. În rest pretențiile reclamantei s-au respins ca neîntemeiate.

La data de 27 noiembrie 2019 FNSAA „Agroindsind” a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 20 noiembrie 2019 și pronunțarea unei noi hotărâri de respingerea integrală a acțiunii.

La data de 19 decembrie 2019, Cotruță Aurelia a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând casarea hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 20 noiembrie 2019, cu modificarea hotărârii pronunțate.

Prin decizia din 11 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău au fost respinse apelurile declarate de FNSAA „Agroindsind” și de Cotruță Aurelia și a fost menținută hotărârea din 20 noiembrie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru

Cu referire la pretenția privind anularea dispoziției FNSAA „Agroindsind ” din Republica Moldova nr. 75 din 30 octombrie 2017 cu privire la concediere”, instanța de apel a indicat că deși decizia propriu-zisă de concediere a reclamantei în legătură cu deținerea statutului de pensionar pentru limită de vârstă nu se supune controlului judecătoresc în aspect de opțiune și ține de oportunitatea angajatorului, prima instanță a constatat că dispoziția de concediere a fost emisă cu derogări de la rigorile de procedură stabile de lege în acest sens.

Astfel, instanța de apel a stabilit că Cotruță Aurelia, în calitate de salariat al FNSAA „Agroindsind” nu a fost preavizată în general despre intenția angajatorului de încetare a raporturilor de muncă, în pofida faptului că reclamanta/apelantă beneficia de dreptul la un termen de preaviz în acest sens.

Aici, instanța de apel a reținut drept întemeiată concluzia instanței de fond privind faptul că legiuitorul nu reglementează un termen de preaviz ce urmează a fi respectat, salariatul trebuie să fie preavizat într-un termen rezonabil, un termen care să îi ofere posibilitatea reală salariatului de a înceta relațiile de muncă cu angajatorul, de a preda documentația contabilă (în speță), precum și bunurile pe care le utiliza în exercitarea atribuțiilor de serviciu.

Iar, întreruperea subită a raporturilor de muncă cu salariata reclamantă pe caz a condiționat, pe lângă factorii de imposibilitate de predare a actelor și bunurilor necesare de către aceasta, și o situație economică și psiho-emoțională nefastă, cu impact negativ asupra circumstanțelor de mediu social pentru Cotruță Aurelia.

Colegiul a considerat că aducerea la cunoștința reclamantei a dispoziției de concediere nu echivalează nicidecum cu respectarea dreptului de preavizare în circumstanțele cauzei, având în vedere că dispoziția a fost adusă la cunoștință la 31 octombrie 2017 și tot din această dată s-a dispus concedierea acesteia.

Succesiv, Colegiul a remarcat că dispoziția de concediere nu este motivată în fapt, nefiind individualizat cu certitudine temeiul de fapt al concedierii, iar în ședință de judecată angajatorul a fost în imposibilitate să explice dacă deținerea de către reclamantă a statutului de pensionar a constituit temei exclusiv de concediere sau au existat și altele.

Instanța a mai indicat că Cotruță Aurelia a fost concediată nelegitim din serviciu, și prin prisma art. 89 Codul muncii, urmează a fi restabilită în serviciu în funcția de contabil-șef în Direcția Finanțe a FNSAA „Agroindsind”, deținută anterior concedierii.

Consecvent celor relatate supra, Colegiul denotă că pretenția Aureliei Cotruță privind încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la serviciu, este una întemeiată având în vedere caracterul subsecvent al acesteia.

De asemenea, conform materialelor dosarului, la data concedierii, salariatului Cotruță Aurelia nu i-a fost achitat salariul pentru perioada august - octombrie 2017, motiv din care s-a încasat de la FNSAA „Agroindsind” în beneficiul Aureliei Cotruță plățile salariale pentru lunile august-octombrie 2017 (3 luni), luându-se în calcul salariul mediu lunar calculat, cu reținerile aferente.

Totodată, având în vedere că, până în prezent reclamantei nu i-a fost achitat salariul pentru perioada august - octombrie 2017, prin prisma art. 330 alin. (2) Codul muncii, angajatorul urmează să achite reclamantei plățile suplimentare pentru neachitarea în termen a salariului (perioada august-octombrie 2017) în mărime de 0,3% din suma neplătită în termen pentru fiecare zi de întârziere. Respectiv, Colegiul a reținut că plățile suplimentare pentru neachitarea în termen a salariului urmează a fi calculate începând cu data la care salariul urma să fie plătit Aureliei Cotruță și până la achitarea efectivă a acestuia.

În același context, instanța de apel a reținut că trei salarii medii solicitate de Cotruță Aurelia pentru compensarea prejudiciului moral este una exagerată și argumentată parțial de către partea reclamantă. Cotruță Aurelia a expus generic faptul cauzării unui prejudiciu moral în ceea ce o privește, iar instanța de judecată nu poate să deducă sau interpreteze circumstanțe pentru părți, fiind ținută de probatoriul prezentat și circumstanțele care pot fi constatate cert în baza probelor

prezentate. Colegiul ținând cont că mărimea prejudiciului moral nu poate fi mai mică decât un salariu mediu lunar al salariatului, instanța de fond întemeiat a conchis că este echitabilă și cu efect compensatoriu suma de 10 000 lei și care urmează a fi încasată în beneficiul Aureliei Cotruță.

Concomitent, instanța de apel a considerat neîntemeiată pretenția privind achitarea plăților pentru zilele nefolosite din concediul de odihnă anual în mărime de 6 272 lei. Or, s-a stabilit că Cotruță Aurelia a beneficiat de concediu de odihnă plătit pentru anii de muncă 2012 -2017, respectiv nu este îndreptățită la achitarea unei indemnizații pentru concediu anual nefolosit.

Colegiul a respins ca fiind neîntemeiate argumentele apelantei Cotruță Aurelia privind anularea dispoziției Președintelui Federației „Agroindsind” nr. 99 din 30 noiembrie 2015 cu privire la aprobarea schemei de încadrare a aparatului FNSAA „Agroindsind”. Colegiul a reținut că, prin dispoziția nr. 99 din 30 noiembrie 2015, s-a dispus aprobarea și punerea în aplicare, începând cu 1 ianuarie 2016, a schemei de încadrare a aparatului Federației, în număr de 12, conform anexei nr. 1 (f.d.53). Conform Anexei nr.1, pentru funcția de contabil-șef a fost aprobată categoria de salarizare - 21 (f.d.54). Se atestă că, dispoziția cu privire la modificarea categoriei de salarizare a funcției de contabil- șef a fost luată întru executarea Hotărârii Biroului Executiv al Federației nr.15/1 din 3 noiembrie 2015 și în temeiul Statutului Federației. Prin urmare, decizia de a modifica poziția de salarizarea a aparatului Federației ține de oportunitatea unității, fiind astfel exceptată de la controlul judecătoresc.

Instanța de apel a reținut drept neîntemeiate și argumentele apelantei Cotruță Aurelia privind achitarea sumei de 94 962 lei cu titlu de salariu de 0,5 unitate de casier pe care a fost forțată să o exercite în perioada 1 ianuarie 2015 - 31 octombrie 2017. Or, Colegiul a remarcat că lipsa unui fundament juridic pentru pretenția respectivă se atestă prin lipsa probelor care ar atesta că în perioada de referință Cotruță Aurelia ar fi prestat o asemenea muncă în cadrul Federației, că ar fi fost convenită această muncă între părți sau, cu atât mai mult, că i-ar fi fost impusă Aureliei Cotruță.

La 09 septembrie 2020 FNSAA „Agroindsind” a declarat recurs împotriva deciziei din 11 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și a hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că instanța de apel a interpretat eronat normele de drept material, iar concluziile instanței expuse în decizie vin în contradicție cu circumstanțele cauzei.

La 02 octombrie 2020 Cotruță Aurelia a declarat recurs împotriva deciziei din 11 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și emiterea unei noi hotărâri, prin care a admite pretențiile integral.

În motivarea recursului a indicat că nu au fost constatate și elucidate pe deplin circumstanțele cauzei, nu au fost examinate multiaspectual, complet și nemijlocit toate probele din dosar în ansamblu și interconexiunea lor, nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată.

În conformitate cu art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul denotă că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia la dat de 11 iunie 2020. Prin urmare, recursul declarat la data de 09 august 2020 este în termen.

Referitor la termenul recursului declarat de Cotruță Aurelia, instanța de recurs menționează că la materialele dosarului nu sunt date referitor la recepționarea copiei deciziei instanței de apel. Prin urmare recursul este în termen.

Prin referință Cotruță Aurelia a solicitat respingerea recursului declarat de FNSAA „Agroindsind”. Prin referință FNSAA „Agroindsind” a solicitat de a considera inadmisibil recursul declarat de Cotruță Aurelia.

Examinând temeiurile recursurilor declarate de FNSAA „Agroindsind” și de Cotruță Aurelia în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile sunt inadmisibile.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile declarate de FNSAA „Agroindsind” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă. Astfel, argumentele invocate în recursurile declarate se referă la dezacordul recurenților cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibile recursurile declarate de FNSAA „Agroindsind” și de Cotruță Aurelia.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursurile declarate de Federația Națională a Sindicatelor din Agricultură și Alimentație „Agroindsind” din Republica Moldova și de Cotruță Aurelia se consideră inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru